

Бајка о несташном мраву

Живео у мрављем краљевству један црно-бели, усамљени мрав.

Никог на свету он није имао. Родитеље и браћу је изгубио једног дана док су сакупљали храну. Пошто је био јако радознао и несташан, уместо за родитељима ,крнуо је за једним лептиром, који га је задивио својим бојама и колебљивим летом. Када је схватио да је залутао, било је касно. Наиђе на један мравињак у коме живеше мрави, ни слични њему. Избегаваше га и ругаше му се, јер је био другачији од њих. Тужан и несрећан, реши да крене у потрагу за својим најближим.

Путујући преко седам гора и распитујући се за црно-беле мраве, непрестано је добијао одричне одговоре. Труд му беше узалудан ,док једног дана не сретe мрaвa сличног себи поред баре где реши да се одмори од дугог пута. Скривени испод барске трске, један другом испричаше тужне приче о усамљености и патњи за својим родитељима и браћом које давно изгубише. Њихову причу прекиде један велики црно-бели мрав, који их упита ко су и шта траже. Схвативши да је по изгледу он њихов старији рођак, они му се пожалише и испричаше да су у потрази за родитељима и браћом који живе у краљевству црно-белог мравињака. Велики црно-бели мрав им рече, да би поново ушли у њихово краљевство морају набавити жабљу пљувачку, помоћу које црно-бели мрави праве утврђења око свог краљевства. Рече им да ће жабљом пљувачком заштитити своје краљевство од мрачних сила и окрутних непријатеља. Тим ће уједно платити казну за своје несташлуке. Два мала црно-бела мрaвa кренуше у акцију, немајући куд. Пришавши бари, угледаше жабу која се шепурила на жутом локвању, вребајућу барске мушице. Договорили се да јој се један кришом приближи и пецне је за језик, а да јој други у лету украде пљувачку којом је хтела ухватити жртву. Тако и би. Док су бежали од прождрљиве жабе, у помоћ им долете једна добра чапља, која се љутито устрели кљуном на жабу, а њих уморне, носећи на својим крилима, спусти на обалу.

Кад велики црно-бели мрав виде да су два другара обавила постављен задатак нареди да се спусти мост који ће их довести до краљевства црно-белог мравињака. Њиховој срећи није било краја кад угледаше своје драге родитеље и притрчаше им у топли загрљај. Још се више обрадоваше кад сазнадоше да су два, доскоро пријатеља, браћа. Схватише да је пут којим их родитељи воде једини прави и да са њега не треба скретати.

Од тада је велика породица живела сложено, задовољно и срећно у свом сигурном мрављем краљевству.

Лука Глишовић III/3

ОШ "Вук Караџић" Чачак

учитељица: Рада Ивановић